

Sant Esteve de Vinyoles

Les Masies de Voltregà

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Plaça Mossèn Jacint Verdaguer, Vinyoles. 08509 Les Masies de Voltregà.
Emplaçament	Plaça Mossèn Jacint Verdaguer, a la part alta de la població de Vinyoles d'Orís.

Coordenades:

Latitud:	42.04219
Longitud:	2.23042
UTM Est (X):	436307
UTM Nord (Y):	4654747

Classificació

Número de fitxa	08117-4
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic Modern Barroc
Segle	X-XII/XVII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Restaurada l'any 1975.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Annex II de la Revisió de les NNSS (15-11-2000)
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	Patronat d'Estudis Osonencs. Ap. 43. 08500 Vic.
Autoria de la fitxa	Natalia Salazar -ArqueoCat SL-
Data de registre de la fitxa:	dv., 13/01/2006 - 01:00

Descripció

Edifici d'una nau encapçalada a l'est per un absis semicircular, que és precedit per un presbiteri curt, assenyalat per un parell de fornícules, una per banda, obertes al gruix del mur. Presenta coberta a dues vessants de teula aràbiga. La nau és coberta amb una volta de canó, de perfil apuntat i reforçada per dos arcs torals, també apuntats, que la divideixen en tres trams, dels quals el més proper a l'absis és cobert amb una volta de canó, de mig punt. Aquesta té en la seva base quatre trompes i dos arcs que l'escurcen, en una solució que sembla pensada per a construir-hi una cúpula sobre trompes, que no s'arribà a realitzar. La porta s'obre a la façana oest, on també hi ha un òcul que, juntament amb unes finestres de doble esqueixada, situades a l'absis i a la nau, i un petit òcul que s'obre en el tram de la volta transversal, constitueixen la il·luminació del temple. Exteriorment l'absis apareix ornamentat amb un fris d'arcuacions llombardes, dividit en dues sèries de nou arcs i una central de sis, per dues lesenes. L'església fou reformada en època barroca amb la construcció de capelles als murs nord i sud. L'aparell és de petits carreus irregulars, simplement escairats, lligats amb morter de calç i ciment, disposats en filades uniformes i irregulars. En les ampliacions de la nau l'aparell és molt irregular, sense formar filades, i amb les cantoneres de carreus ben tallats.

Història

L'església de Sant Esteve apareix citada l'any 957 en una venda de béns situats al castell d'Orís, a la vila de Vinyoles. La funció parroquial d'aquesta església no es documenta fins el 1060, i no la deixà fins fa pocs anys. El temple primitiu fou renovat i entorn el 1106 es consagrà la nova església, que tenia a més de l'absis central, dedicat a Sant Esteve, dos altars laterals sota les advocacions de Santa Maria i Sant Jaume, segons un document de l'any 1174. Els anys 1619 i 1685 es construïren sengles capelles laterals, i més tard, l'any 1892, Josep Galzeran erigí una rotonda com a capella del Santíssim que deformà l'aspecte estètic de l'edifici. L'any 1936 fou aterrat un campanar de torre que s'erigia sobre el mur de ponent, obra segurament del segle XVII i posteriorment retocat, que devia ésser construït quan fou canviada la porta primitiva, al mateix temps que era modificat el cimbori, on hi hagué possiblement el campanar primitiu. Aquestes obres eren possibles en una bona part gràcies a la col·laboració de la noble casa de Conanglell, l'escut de la qual hom féu gravar en una de les parets del presbiteri. El creixement urbà recent va fer necessària la creació d'un nou temple dedicat a Sant Esteve que ha substituït l'anterior que va quedar abandonat el 1955 quan es va beneir el nou edifici. Després l'església romànica ha estat motiu de restauració pels "Amics de Verdaguer", en record a l'exercici del ministeri sacerdotal que Mossèn Cinto Verdaguer exercí en aquesta parròquia, on fou vicari entre els anys 1871 i 1873. L'edifici ha estat dignificat i s'ha suprimit l'esmentada capella del Santíssim, bé que s'han conservat les capelles construïdes el segle XVII.

Bibliografia

PLADEVALL, Antoni; BENET, Albert; VIGUÉ, Jordi; ADELL, Joan-Albert (1986). "Sant Esteve de Vinyoles", Catalunya Romànica III. Osona II, Barcelona, pp.421-423.

